การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

Development of a Knowledge Transfer Model in the Local News Values Evaluation through the Field Experience Learning in Mass Communication

ธนสาร เสริมสุข[1*], อัญชลี บุบผามาลา[1], สุภวุฒิ ภูมิรัตน[1], นีรนุช กมลยะบุตร[1],
ภัทรธีรา แพครบุรี[1], ชญากัญจน์ ทิมแท้[1] และ วาริตา ตาปนานนท์[1]
Thanasarn Sermsuk[1*], Aunchalee Boobpamala[1], Supawut Pumirat[1], Neeranuch Kamalyaputra[1],
Phatthira Phaekhonburi[1], Chayakan Timtae[1] and Warita Tapananon[1]

[1]สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน 30000
[1]Mass Communication Technology Program, Faculty of Science and Liberal Arts,
Rajamangala University of Technology Isan, 30000

*Corresponding Author: Thanasarn.se@rmuti.ac.th

Received 13 กันยายน 2567; Revised 27 พฤศจิกายน 2567; Accepted 9 ธันวาคม 2567

ACCEPTED

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อ 1. ศึกษาการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน 2. ศึกษาองค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน 3. พัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน และ 4. ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพร่วมกับเชิงปริมาณ กลุ่มเป้าหมายได้จากการเลือกแบบเจาะจงจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 14 คน และผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสำรวจ แบบสังเกต แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง และการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบประเมิน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) หลักการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2) ลักษณะการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 3) คุณค่าข่าวท้องถิ่น และ 4) บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2. องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 1) ผู้รู้ 2) ผู้เรียนรู้ 3) ผู้ประเมินความรู้ 4) การถ่ายทอดความรู้ 5) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ 6) การสื่อสาร และ 7) เป้าหมาย 3. รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 1) เป้าหมาย 2) ปัจจัยนำเข้า 3) กระบวนการ และ 4) ปัจจัยนำออก และ 4. ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน อยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.51)

คำหลัก: *การถ่ายทอดความรู้; การเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม; การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น*

Abstract

The purpose of this research were to 1. The Study of local news values evaluation through field experience learning in mass communication, 2. study knowledge transfer elements in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication, 3. develop a knowledge transfer model in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication and 4) evaluate the appropriateness of a knowledge transfer model in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication, by using qualitative and quantitative research method. The research sample comprised of 14 key informants who are involved with the field experience learning in mass communication and 5 specialists, selected by purposive sample. The instruments of qualitative research consisted of survey form, observation form, semi-structured interview form and discussion group and the data were analyzed using content analysis. The instruments of quantitative research consisted of evaluation form and the data were analyzed using frequency, percentage, mean and standard deviation.

The research results indicated that: 1. The knowledge in the local news values evaluation were 1) principles of local news values evaluation 2) types of local news values evaluation 3) local news values and 4) role and function of mass media in the local news values evaluation. 2. The elements of knowledge transfer in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication were 1) knower, 2) learner, 3) evaluator, 4) knowledge transfer, 5) learning environment, 6) communication and 7) goal. 3. The knowledge transfer model in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication were 1) goal, 2) input, 3) process and 4) output. and 4. The evaluation result of the appropriateness of a knowledge transfer model in the local news values evaluation through field experience learning in mass communication was at highest levels ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.51)

Keywords: *knowledge transfer; field experience learning; the local news values evaluation*

1. บทนำ

ปัจจุบันมีแนวโน้มด้านนโยบายและแนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนเกี่ยวกับการส่งเสริมและสนับสนุนการนำแนวคิดการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานจริง (Work Integrated Learning) มาส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาด้วยความพยายามในการส่งเสริมความร่วมมือกันระหว่างสถานประกอบการและสถาบันการศึกษาในการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามจากการทำงานจริงในสถานประกอบการ เพื่อเตรียมความพร้อมของบัณฑิตสู่ตลาดแรงงานและสามารถทำงานได้จริงอย่างมีประสิทธิภาพ [1] สอดคล้องกับประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดหลักสูตรสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน พ.ศ. 2565 โดยส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาร่วมมือกับสถานประกอบการจัดหลักสูตรสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education : CWIE) เพื่อให้นักศึกษามีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานจริง มีสมรรถนะพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริง สร้างโอกาสในการได้งานทำ และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดงาน ด้วยการจัดการเรียนรู้ “สหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน (Cooperative and Work Integrated Education - CWIE)” โดยการจัดการศึกษาเชิงประสบการณ์ (Experiential Education) อิงฐานสมรรถนะ (Competencies - based) ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาและสถาน

ACCEPTED

ประกอบการร่วมกันออกแบบและร่วมพัฒนา (Co-design) โดยให้นักศึกษาได้เรียนในสถาบันอุดมศึกษาควบคู่กับการไปปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ (Workplace) เพื่อให้นักศึกษามีสมรรถนะพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริงได้ทันทีหลังสำเร็จการศึกษา (Ready to Work) ซึ่งผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้นกับนักศึกษาผ่านกระบวนการเรียนรู้ที่ได้จากการศึกษา ฝึกอบรม หรือประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการฝึกปฏิบัติ หรือการเรียนรู้จริงในที่ทำงานระหว่างการศึกษาจะทำให้นักศึกษามีประสบการณ์และมีสมรรถนะพร้อมสู่โลกแห่งการทำงานจริง สร้างโอกาสในการได้งานทำ และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ [2] และแนวคิดสำคัญของการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานจริง (Work Integrated Learning) ช่วยให้ผู้เรียนรู้สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ภาคสนามผ่านประสบการณ์จริงกับการเรียนรู้ทางทฤษฎี ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนรู้ได้พัฒนาความรู้ ทัศนคติ ทักษะ และบุคลิกภาพ ตลอดจนวัฒนธรรมการทำงานจริงที่พร้อมทำงานหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้ว

อย่างไรก็ตาม แม้การจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามจะมีการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน และการบริหารจัดการ ตลอดจนการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพแล้วก็ตาม แต่ในทางปฏิบัติจริงแล้วนั้น ผลลัพธ์ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม นอกเหนือจากได้รายงานการปฏิบัติงานและแฟ้มสะสมงานของนักศึกษาแล้ว ยังมีประเด็นที่น่าสนใจอยู่มากเกี่ยวกับความรู้ใหม่ๆ ที่ได้จากการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามที่สถานประกอบการที่นักศึกษาไปปฏิบัติงานอยู่นั้นมีผู้รู้ในทางวิชาชีพ ซึ่งเป็นความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit knowledge) ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์การเรียนรู้หรือพรสวรรค์ที่สามารถสื่อสาร แบ่งปัน หรือถ่ายทอดกับนักศึกษาได้ และตัวนักศึกษาเองก็ถือว่าเป็นผู้เรียนรู้และได้ความรู้ในทางวิชาชีพตลอดระยะเวลาที่ปฏิบัติงานอยู่ ซึ่งหากมีการจัดการความรู้ (Knowledge Management) ที่เหมาะสมก็จะสามารถนำความรู้ที่ได้มาใช้ประโยชน์ในเชิงวิชาการด้านการเรียนการสอนหรือแม้กระทั่งในด้านวิชาชีพเองก็ตาม ตลอดจนความรู้ที่ได้นั้นยังคงตรงตามความต้องการของสถานประกอบการอีกด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการเตรียมนักศึกษาให้พร้อมก่อนไปปฏิบัติงานในสถานประกอบการครั้งต่อไป และเมื่อศึกษาถึงหลักการของการจัดการความรู้ (Knowledge Management) แล้วพบว่า สามารถนำมาบูรณาการในการสร้างองค์ความรู้ผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามได้อย่างเหมาะสม [3] กล่าวคือ ความรู้มี 2 ประเภท คือ 1) ความรู้ที่ฝังอยู่ในตัวคน (Tacit knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่เกิดจากประสบการณ์การเรียนรู้หรือพรสวรรค์ และ 2) ความรู้ที่ชัดแจ้ง (Explicit Knowledge) ซึ่งเป็นความรู้ที่ได้รวบรวมและถ่ายทอดได้โดยวิชาการต่างๆ ดังนั้นการจัดการความรู้จึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการศึกษาการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น การศึกษาถึงรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามจึงเป็นแนวทางในการค้นหาความรู้ทางวิชาชีพจากผู้รู้ในสถานประกอบการที่ถ่ายทอดไปสู่นักศึกษาหรือผู้เรียนรู้ ซึ่งจะเป็นการค้นหาและเข้าใจถึงการถ่ายทอดความรู้ในเชิงวิชาชีพที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนรู้ต่อไป

จากเหตุผลดังที่กล่าวมาข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบในการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านข่าวและการรายงานข่าวของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ทั้งในรูปแบบของการฝึกงานและสหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน ได้เล็งเห็นความสำคัญขององค์ความรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์จริงทางวิชาชีพที่จะเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการในการถ่ายทอดความรู้ในลักษณะรูปแบบการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามของนักศึกษาปฏิบัติงาน จึงสนใจศึกษาเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน” ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์วิชาชีพภาคสนามในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องกับทางด้านสื่อสารมวลชน นิเทศศาสตร์ หรือการสื่อสารต่างๆ ตลอดจนได้องค์ความรู้ใหม่ทางด้านการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นที่เหมาะสมสอดคล้องกับยุคสมัย

1.1. วัตถุประสงค์การวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2. เพื่อศึกษาองค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์

ACCEPTED

ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

3. เพื่อพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

4. เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

1.2. ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น จำนวนทั้งสิ้น 19 คน ซึ่งประกอบด้วย ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน คณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน ผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน และนักศึกษาปฏิบัติงาน

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาประกอบด้วย

2.1 ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น

2.2 องค์ประกอบของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2.3 รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2.4 ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่การวิจัย คือ สถานประกอบการหรือองค์กรสื่อสารมวลชน ทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีที่ตั้งหรือที่ทำการหรือสำนักงานอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และชัยภูมิ ที่มีนักศึกษาของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปฏิบัติงานอยู่ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน

4. ขอบเขตด้านระยะเวลาและการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดระยะเวลาการวิจัยระหว่างเดือนตุลาคม พ.ศ.2565 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2566 เป็นระยะเวลารวม 5 เดือน และเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยในช่วงมีการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ศูนย์กลางนครราชสีมา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เท่านั้น

1.3. กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ผู้วิจัยได้ทบทวนทฤษฎี แนวคิด และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อออกแบบกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

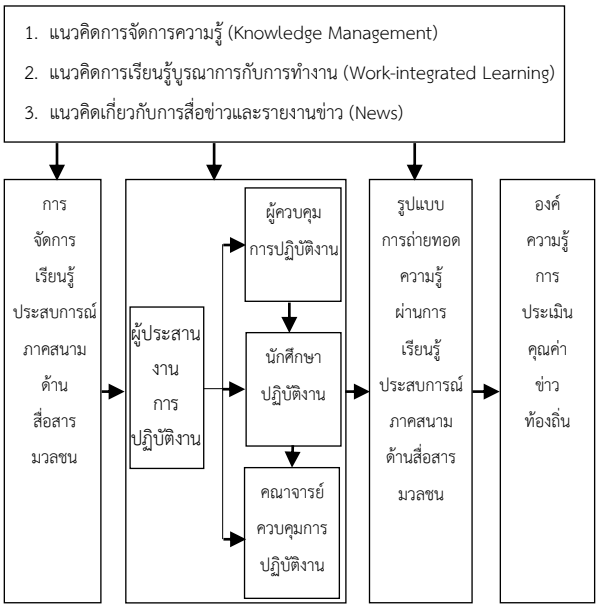

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ACCEPTED

2. วิธีดำเนินงานวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) และการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากร คือ บุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนหรือการสหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566

2. กลุ่มตัวอย่าง คือ บุคคลที่ผ่านเกณฑ์การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนหรือการสหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือองค์กรสื่อสารมวลชนทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีที่ตั้งหรือที่ทำการหรือสำนักงานอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และชัยภูมิ ที่มีนักศึกษาของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปฏิบัติงานอยู่ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวนทั้งสิ้น 19 คน ประกอบด้วย กลุ่มบุคคลจำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้ 1. กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2. กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3. กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน และ 4. กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน

2.1. เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ผู้วิจัยได้ออกแบบและพัฒนา (Design and Development) เครื่องมือการวิจัย (Research Tool) จากทฤษฎี แนวคิด หลักการ และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้สำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการวิจัย ซึ่งประกอบด้วย 2.1.1 เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย 1. แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 2. แบบสอบถาม (Questionnaire) แบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ 3. แบบการสังเกต (Observation Form) 4. แบบบันทึกสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Form) และ 5. การวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Form) 2.2.2 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย โดยการนำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of item objective congruence : IOC) [4] พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และการทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach [5] ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.91

2.2. การดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ร่วมกับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยผู้วิจัยดำเนินการวิจัยออกเป็น 4 ระยะตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังต่อไปนี้

1. ระยะที่ 1 เพื่อศึกษาความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ดำเนินการวิจัยดังนี้

1.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1 ผู้วิจัยออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิจัยภาคสนาม (Field Research) จากการสังเกต (Observation) การสำรวจ (Survey) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 19 คน

ACCEPTED

1.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การวิจัยระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ที่เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 19 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2) กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3) กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน และ 4) กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน

1.3 เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการวิจัย ดังนี้ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 2) แบบสอบถาม (Questionnaire) 3) แบบการสังเกต (Observation Form) และ 4) แบบบันทึกสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion Form) โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of item objective congruence : IOC) [4] พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และ 6.3 การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach [5] ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.91

1.4 ผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ

การวิจัยระยะที่ 1 ผู้วิจัยกำหนดผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น

2. ระยะที่ 2 เพื่อศึกษาองค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ดำเนินการวิจัยดังนี้

2.2.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิจัยภาคสนาม (Field Research) จากการสังเกต (Observation) การสำรวจ (Survey) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) กับบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 19 คน

2.2.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ที่เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 19 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2) กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3) กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน และ 4) กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ บุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนหรือการสหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือองค์กรสื่อสารมวลชนทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีที่ตั้งหรือที่ทำการหรือสำนักงานอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และชัยภูมิ ที่มีนักศึกษาของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปฏิบัติงานอยู่ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวนทั้งสิ้น 19 คน ประกอบด้วย กลุ่มบุคคลจำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้ 1. กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2. กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3. กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน และ 4. กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน

2.3 เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการวิจัย ดังนี้ 1) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) 2) แบบสอบถาม (Questionnaire) 3) แบบการสังเกต (Observation Form) และ 4) แบบบันทึกสนทนากลุ่ม (Focus

ACCEPTED

Group Discussion Form) โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหาและหาค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์กับข้อคำถาม (Index of item objective congruence : IOC) [4] พบว่ามีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และ 6.3 การทดลองใช้เครื่องมือกับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 ชุด ซึ่งผลการประเมินมีอำนาจจำแนกระหว่าง 0.25-0.75 และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยวิธีของ Cronbach [5] ซึ่งผลการประเมินค่าความเชื่อมั่นมีค่าความเชื่อมั่น 0.91

2.4 ผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ

การวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยกำหนดผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

3. ระยะที่ 3 เพื่อพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ดำเนินการวิจัยดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 3 ผู้วิจัยออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ด้วยการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) และการวิจัยภาคสนาม (Field Research) จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับบุคคลซึ่งให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวน 19 คน เพื่อวิเคราะห์ (Analysis) สังเคราะห์ (Synthesis) และพัฒนา (Development)

3.2 ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

การวิจัยระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Selection) ที่เป็นบุคคลซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบในการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 19 คน ได้แก่ 1) กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2) กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3) กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน และ 4) กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือก คือ บุคคลที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม (Field Experience Specification) ทั้งในรูปแบบการฝึกงานด้านเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชนหรือการสหกิจศึกษาด้านเทคโนโลยีสื่อสารมวลชนของหลักสูตรเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการหรือองค์กรสื่อสารมวลชนทั้งภาครัฐหรือเอกชนที่มีที่ตั้งหรือที่ทำการหรือสำนักงานอยู่ในจังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ และชัยภูมิ ที่มีนักศึกษาของหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต (ทล.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ปฏิบัติงานอยู่ทั้งในรูปแบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) จำนวนทั้งสิ้น 19 คน ประกอบด้วย กลุ่มบุคคลจำนวน 4 กลุ่ม ดังนี้ 1. กลุ่มผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน 2. กลุ่มคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน จำนวน 4 คน 3. กลุ่มนักศึกษาปฏิบัติงาน จำนวน 6 คน และ 4. กลุ่มผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน

3.3 เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 3 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลทางการวิจัย ดังนี้ 1) แบบวิเคราะห์ข้อมูล (Analysis Form) และ 2) แบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุง แก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา

3.4 ผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ

การวิจัยระยะที่ 3 ผู้วิจัยกำหนดผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

4. ระยะที่ 4 เพื่อประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ดำเนินการวิจัยดังนี้

4.1 รูปแบบการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 4 ผู้วิจัยออกแบบวิธีดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อ

ACCEPTED

ประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

4.2 ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ

การวิจัยระยะที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การเลือกผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ คือ ผู้เชี่ยวชาญด้านข่าว ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้ และผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 5 คน ดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านข่าว จำนวน 2 คน 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้ จำนวน 2 คน และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน จำนวน 1 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกดังนี้ 1) ผู้เชี่ยวชาญด้านข่าว หมายถึง เจ้าขององค์กรสื่อ บรรณาธิการ ผู้สื่อข่าวหรือผู้ปฏิบัติงานข่าวที่ปฏิบัติงานในสถานประกอบการด้านสื่อสารมวลชนของภาครัฐหรือเอกชนในพื้นที่จังหวัดนครราชสีมา บุรีรัมย์ หรือชัยภูมิ ที่มีประสบการณ์ด้านข่าวเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี และเป็นผู้ได้รับการแต่งตั้งให้ควบคุมการปฏิบัติงานของนักศึกษาหลักสูตรเทคโนโลยีบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 เท่านั้น 2) ผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดการความรู้ หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่อาจารย์ นักวิจัย หรือนักวิชาการที่ปฏิบัติงานในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยสำเร็จการศึกษาขั้นต่ำ ระดับปริญญาโท และมีประสบการณ์ด้านการสอน ให้คำแนะนำหรืองานวิจัยเกี่ยวกับการจัดการความรู้ และ 3) ผู้เชี่ยวชาญด้านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน หมายถึง บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นอาจารย์ผู้รับผิดชอบหลักสูตรหรืออาจารย์ประจำด้านสื่อสารมวลชนในสถาบันอุดมศึกษาเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยสำเร็จการศึกษาขั้นต่ำ ระดับปริญญาโทและมีประสบการณ์ในการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน และผ่านการอบรมหลักสูตรอาจารย์สหกิจศึกษาและอาจารย์นิเทศสหกิจศึกษาของสมาคมสหกิจศึกษาไทย

4.3 เครื่องมือการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 4 ผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือการวิจัยสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัย ดังนี้ 1) แบบประเมินความเหมาะสมของรูปแบบ โดยผู้วิจัยตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือโดยนำเครื่องมือการวิจัยที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหา

4.4 ผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ

การวิจัยระยะที่ 4 ผู้วิจัยกำหนดผลการวิจัยหรือตัวชี้วัดความสำเร็จ คือ ผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2.3. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย มีรายละเอียดดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้จากวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Study) ด้วยการสำรวจ (Survey) การสังเกต (Observation) การสัมภาษณ์ (Interview) และการสนทนากลุ่ม (Focus Group Discussion) ใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) ในประเด็นการวิจัยเกี่ยวกับ 1) ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2) องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน และ 3) รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2. การวิเคราะห์ข้อมูลสำหรับข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) จากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม (Questionnaire) ใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน แบ่งเป็น 4 ระยะตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังต่อไปนี้

ACCEPTED

1. วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 1) หลักการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2) ลักษณะการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 2.1) การประเมินโดยสื่อมวลชน 2.2) การประเมินโดยบรรณาธิการท้องถิ่นหรือหัวหน้าศูนย์ข่าว และ 2.3) การประเมินโดยส่วนกลางขององค์กรสื่อ 3) คุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 3.1) ด้านนโยบายองค์กรสื่อ 3.2) ด้านเนื้อหา 3.3) ด้านการนำเสนอ และ 3.4) ด้านผลประโยชน์ 4) บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 4.1) การแจ้งข่าวสาร 4.2) การกลั่นกรองข่าวสาร 4.3) การกำหนดวาระข่าวสาร และ 4.4) การเป็นกระบอกเสียงของท้องถิ่น และ 5) การสื่อสาร คือ การสื่อสารระหว่างผู้รู้ ผู้ประเมินความรู้ และผู้เรียนรู้

2. วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 1) ผู้รู้ คือ ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน 2) ผู้เรียนรู้ คือ นักศึกษาปฏิบัติงาน 3) ผู้ประเมินความรู้ คือ คณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน 4) การถ่ายทอดความรู้ คือ กระบวนการสื่อข่าวและรายงานข่าวท้องถิ่น 5) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ คือ สถานการณ์การปฏิบัติงานจริง 6) การสื่อสาร คือ การสื่อสารระหว่างผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน นักศึกษาปฏิบัติงาน และคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน 7) เป้าหมาย คือ องค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น

3. วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 1) เป้าหมาย 2) ปัจจัยนำเข้า 3) กระบวนการ และ 4) ปัจจัยนำออก

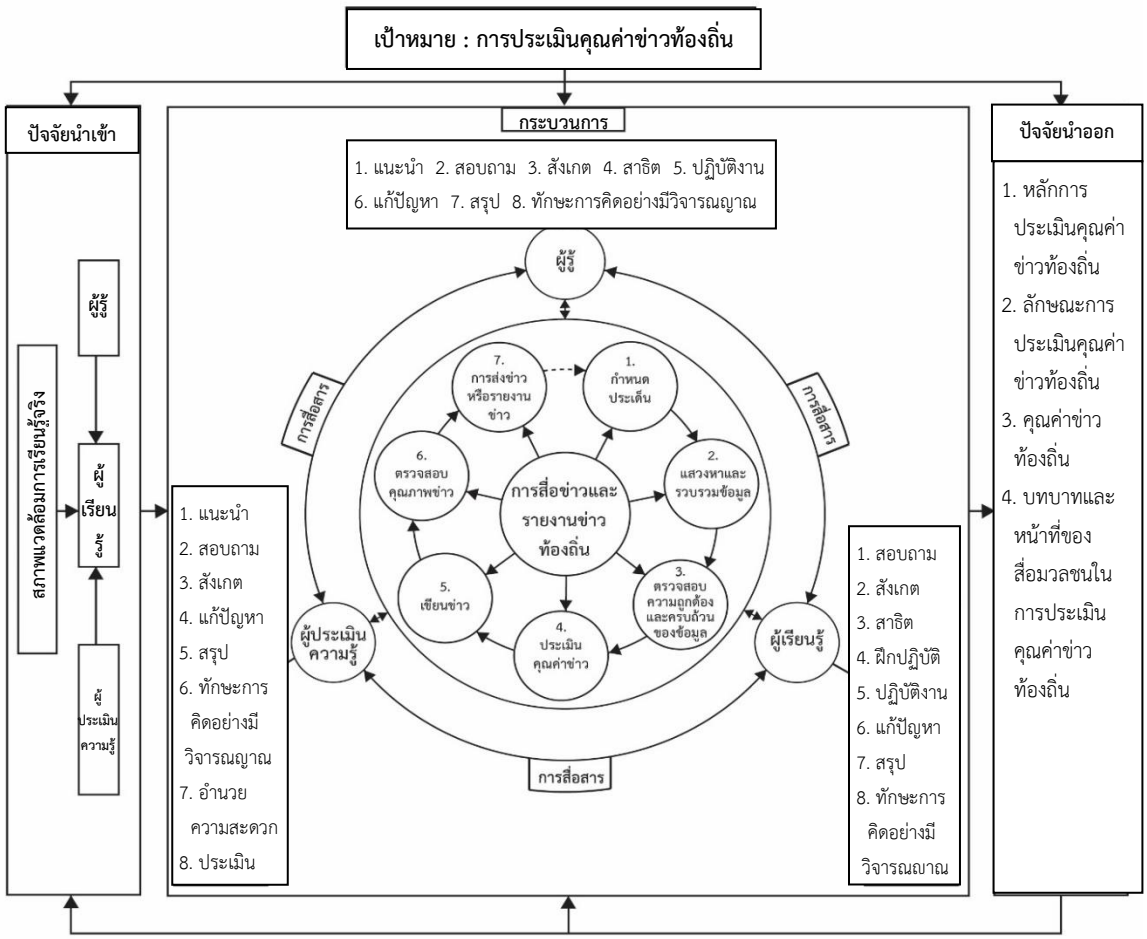

รูปที่ 2 รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

มีรายละเอียดดังนี้ 1) องค์ประกอบด้านเป้าหมาย คือ องค์ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2) องค์ประกอบของปัจจัยนำเข้า ประกอบด้วย 2.1) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้จริง 2.2) ผู้รู้ 2.3) ผู้เรียนรู้ และ 2.4) ผู้ประเมินความรู้ 3) องค์ประกอบด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 3.1) บทบาทและหน้าที่ของผู้รู้ ได้แก่ 3.1.1) การแนะนำ 3.1.2) สอบถาม 3.1.3) สังเกต 3.1.4) สาธิต 3.1.5) ปฏิบัติงาน 3.1.6) แก้ปัญหา 3.1.7) สรุป และ 3.1.8) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3.2) บทบาทและหน้าที่ของผู้เรียนรู้ ได้แก่ 3.2.1) สอบถาม 3.2.2) สังเกต 3.2.3) สาธิต 3.2.4) ฝึกปฏิบัติ 3.2.5) ปฏิบัติงาน 3.2.6) แก้ปัญหา 3.2.7) สรุป และ 3.2.8) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3.3) บทบาทและหน้าที่ของผู้ประเมินความรู้ ได้แก่ 3.3.1) การแนะนำ 3.3.2) สอบถาม 3.3.3) สังเกต 3.3.4) แก้ปัญหา 3.3.5) สรุป 3.3.6) ทักษะการคิดอย่างมีวิจารณญาณ 3.3.7) อำนวยความสะดวก และ 3.3.8) ประเมิน และ 3.4) กระบวนการสื่อข่าวและรายงานข่าวท้องถิ่น ได้แก่ 3.4.1) กำหนดประเด็น 3.4.2) แสวงหาและรวบรวมข้อมูล 3.4.3) ตรวจสอบความถูกต้องและครบถ้วนของข้อมูล 3.4.4) ประเมินคุณค่าข่าว 3.4.5) เขียนข่าว 3.4.6) ตรวจสอบคุณภาพข่าว และ 3.4.7) ส่งข่าวหรือรายงานข่าว และ 4) องค์ประกอบด้านปัจจัยนำออก ประกอบด้วย 4.1) หลักการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 4.2) ลักษณะการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 4.3) คุณค่าข่าวท้องถิ่น และ 4.4) บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น

4. วัตถุประสงค์การวิจัยที่ 4 ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.51) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.60, S.D. = 0.45) กระบวนการอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.60, S.D. = 0.55) ปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x}$ = 4.47, S.D. = 0.51) ปัจจัยนำออกอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.56, S.D. = 0.55) และเป้าหมายอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x}$ = 4.45, S.D. = 0.50)

4. สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ในประเด็นศึกษาของการศึกษาความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ด้วยวิธีการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) กับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม (Field Research) กับบุคคลผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ได้แก่ ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน คณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน และนักศึกษาปฏิบัติงาน ที่อยู่ในกระบวนการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน

1. ผลการวิจัยการศึกษาการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 1 พบว่า องค์ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย 1) หลักการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น 2) ลักษณะการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 2.1) การประเมินโดยสื่อมวลชน 2.2) การประเมินโดยบรรณาธิการท้องถิ่นหรือหัวหน้าศูนย์ข่าว และ 2.3) การประเมินโดยส่วนกลางขององค์กรสื่อ 3) คุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 3.1) ด้านนโยบายองค์กรสื่อ 3.2) ด้านเนื้อหา 3.3) ด้านการนำเสนอ และ 3.4) ด้านผลประโยชน์ 4) บทบาทและหน้าที่ของสื่อมวลชนในการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น ประกอบด้วย 4.1) การแจ้งข่าวสาร 4.2) การกลั่นกรองข่าวสาร 4.3) การกำหนดวาระข่าวสาร และ 4.4) การเป็นกระบอกเสียงของท้องถิ่น และ 5) การสื่อสาร คือ การสื่อสารระหว่างผู้รู้ ผู้ประเมินความรู้ และผู้เรียนรู้ เป็นการกำหนดความรู้ที่สามารถนำมาถ่ายทอดหรือเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาองค์ความรู้ทางวิชาการและวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนต่อไปได้ ทั้งนี้สอดคล้องกับเดลเคียร์ [6] ที่ได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการความรู้ในเรื่องต่างๆ ว่าเป็นแนวทางในการถ่ายทอดความรู้และลดความสูญเสียความรู้ต่างๆ ตลอดจนการใช้ความรู้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาต่อไป ซึ่งการค้นหาความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นจากผู้รู้ ผู้เรียนรู้ และผู้ประเมินความรู้จึงเป็นการค้นหาความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นไม่ให้สูญหายไปโดยเปล่าประโยชน์ตาม

ACCEPTED

กระบวนการค้นหาองค์ความรู้ของเบเซอร์รา เฟอร์นานเดซ และคณะ [7] ที่กล่าวว่า การค้นหาความรู้ (Knowledge Discovery) คือ การพัฒนาความรู้แจ้งชัด (Explicit Knowledge) และรู้ฝังลึก (Tacit Knowledge) ที่ผ่านกระบวนการผนวกความรู้ (Combination) และการขัดเกลาทางสังคม (Socialization) ไม่ว่าจะเป็นการเสนอแนะ ถ่ายโอนความคิด การสอนงานหรือระบบพี่เลี้ยง และอื่นๆ เป็นต้น ทำให้ความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นนี้จะเป็นแนวทางหรือหลักเกณฑ์สำคัญในการพิจารณาข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นในสังคมว่า ข้อเท็จจริงใดเหมาะสมและสมควรนำเสนอหรือรายงานข่าวต่อไปควบคู่กับประเมินคุณค่าข่าวแบบดั้งเดิม (Traditional News Values)

2. ผลการวิจัยการศึกษาองค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 2 พบว่า องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้ ทั้ง 7 องค์ประกอบ ซึ่งประกอบด้วย 1) องค์ประกอบด้านผู้รู้หรือผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน 2) ผู้เรียนรู้หรือนักศึกษาปฏิบัติงาน 3) ผู้ประเมินความรู้หรือคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน 4) การถ่ายทอดความรู้หรือกระบวนการสื่อข่าวและรายงานข่าวท้องถิ่น 5) สภาพแวดล้อมการเรียนรู้หรือสถานการณ์การปฏิบัติงานจริง 6) การสื่อสารหรือการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน และ 7) เป้าหมายหรือองค์ความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่น มีความสัมพันธ์กันและสำคัญต่อการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ไม่ว่าจะเป็นรูปแบบกระบวนการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาด้านสื่อสารมวลชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป้าหมายหรือความรู้เกี่ยวกับการประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นที่ผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน นักศึกษาปฏิบัติงาน และคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงาน ต้องกำหนดเป้าหมายความรู้ร่วมกัน เพื่อให้นักศึกษาปฏิบัติงานได้เตรียมพร้อมและปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมายดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสื่อสารระหว่างผู้ควบคุมการปฏิบัติงาน นักศึกษาปฏิบัติงาน และคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงานที่ต้องสื่อสาร เพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และการปฏิบัติงานตลอดระยะช่วงเวลาของการปฏิบัติงานจริงในกระบวนการสื่อข่าวและรายงานข่าวท้องถิ่น ทั้งก่อนและหลังปฏิบัติงานภายใต้สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่นักศึกษาปฏิบัติงานสามารถเข้าถึงและมีส่วนร่วมในสถานการณ์การปฏิบัติงานจริงในพื้นที่ข่าว ซึ่งจะเป็นสิ่งยืนยันความสำเร็จของตัวนักศึกษาปฏิบัติงาน ซึ่งองค์ประกอบดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดกระบวนการจัดการความรู้ของเบเซอร์รา เฟอร์นานเดซ และคณะ [7] ที่ประกอบด้วย 1) การค้นหาความรู้ (Knowledge Discovery) 2) การจัดเก็บความรู้ (Knowledge Caption) 3) การถ่ายทอดองค์ความรู้ (Knowledge Transfer) และ 4) การประยุกต์ใช้องค์ความรู้ (Knowledge Application) และแนวคิดการจัดการเรียนรู้เชิงบูรณาการกับการทำงานจริง (Work Integrated Learning : WIL) ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้ผ่านประสบการณ์จริงในสถานประกอบการหรือสถานการณ์จริงของการทำงานที่จะช่วยให้เกิดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ในการทำงานของผู้เรียนรู้

3. ผลการวิจัยการพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 3 พบว่า รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบหลัก คือ เป้าหมาย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และปัจจัยนำออกที่แสดงให้เห็นถึงการจัดองค์ประกอบที่แสดงถึงความสัมพันธ์อย่างเป็นลำดับตามวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) ดังที่ ทิศนา [8] ได้กล่าวถึงวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) ว่าเป็นการจัดองค์ประกอบของระบบในกรอบความคิดของตัวป้อน กระบวนการ กลไกควบคุม ผลผลิตและข้อมูลป้อนกลับ และนำเสนอผังของระบบในรูปแบบของระบบที่สมบูรณ์ สอดคล้องกับรูปแบบของวิธีระบบ (Systems Approach Model) ของนพพล [9] ที่กล่าวถึงระบบว่าจะต้องประกอบไปด้วยส่วนประกอบที่สำคัญคือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลลัพธ์ (Product or Output) และผลกระทบ (Outcome or Impact)

4. ผลการศึกษาการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนตามวัตถุประสงค์การวิจัยข้อที่ 4 พบว่า รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการ

ACCEPTED

เรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนตามวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach) สะท้อนและยืนยันถึงแนวทางการนำรูปแบบไปใช้ได้จริงและมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความเหมาะสมของรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนของผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินรูปแบบอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.54, S.D. = 0.51) โดยจำแนกเป็นรายด้านคือ ภาพรวมและกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.60, S.D. = 0.45 และ $\bar{x}$ = 4.60, S.D. = 0.55) ปัจจัยนำออกอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.56, S.D. = 0.55) ปัจจัยนำเข้าอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x}$ = 4.47, S.D. = 0.51) และเป้าหมายอยู่ในระดับเหมาะสมมาก ($\bar{x}$ = 4.45, S.D. = 0.50) ตามลำดับ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ผู้เชี่ยวชาญให้ความสำคัญกับภาพรวมของเป้าหมาย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และปัจจัยนำออก ตามรูปแบบของวิธีการระบบ (Systems Approach Model) โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์ประกอบของกระบวนการ (Process) ที่ให้ความสำคัญกับบทบาทและหน้าที่ของผู้รู้ ผู้เรียนรู้ และผู้ประเมินความรู้ ซึ่งเป็นกลไกขับเคลื่อนกระบวนการให้มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนที่พัฒนาขึ้นตามแนวคิดวิธีการเชิงระบบ (Systems Approach Model) มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ได้จริง

4.2. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ทราบคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

2. ได้องค์ประกอบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

3. ได้รูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

4. ได้แนวทางการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน

4.1. ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน” ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

4.1.1 ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. การนำผลการวิจัยไปใช้ต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของกระบวนการถ่ายทอดความรู้ผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม ทั้งในเรื่องของเป้าหมายความรู้ที่คาดหวัง ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และปัจจัยนำออกที่ต้องการ เพราะมีความสัมพันธ์กันในกระบวนการถ่ายทอดความรู้ที่มีประสิทธิภาพ

2. ผลการวิจัยที่ได้จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงมาตรฐานในการควบคุมคุณภาพของการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม ไม่ว่าจะในรูปแบบของการฝึกงานหรือสหกิจศึกษาก็ตาม ซึ่งเป็นกลไกสำคัญที่ทำให้กระบวนการถ่ายทอดความรู้เป็นไปตามที่คาดหวังไว้

3. การถ่ายทอดความรู้จะประสบความสำเร็จได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือร่วมกันอย่างแท้จริง ทั้งในเชิงเป้าหมาย วิธีการหรือกระบวนการและความสำเร็จระหว่างสถานประกอบการหรือองค์กรสื่อโดยผู้ควบคุมการปฏิบัติ สถานศึกษาโดยคณาจารย์ควบคุมการปฏิบัติงานและผู้ประสานงานการปฏิบัติงาน และนักศึกษาที่มีความพร้อมในการปฏิบัติงาน

4. สถาบันการศึกษาในฐานะหน่วยงานผู้รับผิดชอบการบริหารจัดการการเรียนรู้ประสบการณ์วิชาชีพภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ควรนำผลการวิจัยที่ได้ไปต่อยอดในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนทั้งในรูปแบบการฝึกประสบการณ์และสหกิจศึกษาให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการดำเนินงานร่วมกันของภาคีเครือข่ายและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง

5. สถาบันการศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชน ควรนำผลการวิจัยที่ได้จากรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนไปประยุกต์ใช้ให้เกิดความก้าวหน้าทางวิชาการด้านสื่อสารมวลชนและการปฏิบัติงานของนักวิชาชีพสื่อสารมวลชนให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลโดยเฉพาะการถ่ายทอดความรู้หรือประสบการณ์การปฏิบัติงานด้าน

ACCEPTED

ข่าวที่เป็นการถ่ายทอดความรู้ที่ฝังลึกและชัดแจ้ง (Tacit and Explicit Knowledge) ที่กว้างขวางและลุ่มลึกต่อไป

6. สถาบันการศึกษาและองค์กรวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชน ควรนำผลวิจัยที่ได้ไปพัฒนาและจัดทำหลักสูตรการศึกษาร่วมกันในการบริหารจัดการการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชนสำหรับนักศึกษา สถานประกอบการ และสถานศึกษาตามรูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน หรือด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

4.1.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. การศึกษารูปแบบการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน สามารถนำไปปฏิบัติจริงในการจัดการเรียนรู้แบบการฝึกงานหรือสหกิจศึกษา ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาองค์ความรู้หรือนวัตกรรมด้านอื่นๆ ที่นักศึกษาปฏิบัติงานได้ไปเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามจากสถานการณ์จริงในสถานประกอบการ

2. การถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน แสดงให้เห็นถึงบทบาทและหน้าที่ของผู้รู้ ผู้เรียนรู้ และผู้ประเมินความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายทอดความรู้ ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับรูปแบบการสื่อสารหรือทักษะที่จำเป็นต่อกระบวนการถ่ายทอดความรู้ทั้งในส่วนของผู้รู้ ผู้เรียนรู้ และผู้ประเมินความรู้

3. การถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนามด้านสื่อสารมวลชน ประกอบด้วย องค์ประกอบต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกันหลายส่วน ดังนั้น จึงควรมีการศึกษาเชิงลึกเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการการถ่ายทอดความรู้การประเมินคุณค่าข่าวท้องถิ่นผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม

4. รูปแบบการศึกษาที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ สามารถเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ในบริบทหรือสภาพแวดล้อมทางการเรียนรู้อื่นๆ ได้

5. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการส่งเสริมหรือสนับสนุนรูปแบบการถ่ายทอดความรู้ผ่านการเรียนรู้ประสบการณ์ภาคสนาม

เอกสารอ้างอิง

[1] สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี, *แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ.2560-2564,* กรุงเทพฯ: สำนักนายกรัฐมนตรี, 2559.

[2] คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, *ประกาศคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา เรื่อง หลักเกณฑ์และแนวปฏิบัติเพื่อส่งเสริมการจัดหลักสูตรสหกิจศึกษาและการศึกษาเชิงบูรณาการกับการทำงาน พ.ศ. 2565,* กรุงเทพฯ: คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา, 2565.

[3] วิจารณ์ พานิช, *ขอบฟ้าใหม่ในการจัดการความรู้,* กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม, 2559.

[4] ล้วน สายยศ และ อังคนา สายยศ, *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้,* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2543.

[5] บุญชม ศรีสะอาด, *การวิจัยเบื้องต้น,* พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2558.

[6] K. Dalkir, *Knowledge management in theory and practice.* Amsterdam: Elsevier Butterworth-Heinemann, 2005.

[7] I. Becerra-Fernandez, A. J. Gonzalez and R. Sabherwal *Knowledge Management Challenges, Solutions, and Technologies.* N.J.: Pearson Prentice Hall, 2004.

[8] ทิศนา แขมมณี, *ศาสตร์การสอน*, กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

[9] นพพล โพธิ์เงิน, “การบริหารการศึกษาตามหลักไตรสิกขากับทฤษฎีเชิงระบบ,” *วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์ฯ,* ปีที่ 4, ฉบับที่ 1, หน้า 138-146, 2560.

[10] วิจิตร ศรีสอ้าน และคณะ, *ประมวลสาระชุด ฝึกอบรมสหกิจศึกษา เล่ม 1,* พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: สมาคมสหกิจศึกษาไทย, 2552.

[11] _____, *ประมวลสาระชุดฝึกอบรมสหกิจศึกษา เล่ม 2,* กรุงเทพฯ: สมาคมสหกิจศึกษาไทย, 2552.

[12] _____, *มาตรฐานและการประกันคุณภาพการดำเนินงานสหกิจศึกษา,* พิมพ์ครั้งที่ 3, นครราชสีมา: สมาคมสหกิจศึกษาไทย, 2553.

ACCEPTED

[13] _____, *คู่มือการจัดสหกิจศึกษา,* กรุงเทพฯ: พริ้นซิตี้, 2553.

[14] กรรณิกา ถุนาพรรณ์ และคณะ, "การถ่ายทอดกระบวนการเรียนรู้สร้างกิจกรรมด้านอารยสถาปัตย์สำหรับผู้ใหญ่เพื่อบริการชุมชน," *การประชุมวิชาการวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและสถาปัตยกรรมศาสตร์ ครั้งที่ 14,* กาฬสินธุ์, 25 สิงหาคม 2566, หน้า 275-283.

[15] กุลธิดา สายพรหม, "คุณค่าข่าวที่มีผลต่อการคัดเลือกประเด็นข่าวจากสื่อสังคมออนไลน์," *วารสารวิชาการมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา,* ปีที่ 28, ฉบับที่ 2, หน้า 29-54, พฤษภาคม – สิงหาคม, 2563.

[16] ธนสาร เสริมสุข และ สัญชัย พัฒนสิทธิ์, "การพัฒนารูปแบบการเรียนรู้ร่วมกันบนเว็บด้วยกระบวนการคิดอย่างมีวิจารณญาณ," *วารสารเกษมบัณฑิต*, ปีที่ 19, ฉบับที่ 2, หน้า 182-198, 2561.

[17] ภัทรธีรา แพครบุรี และ วิเชียร ก่อกิจกุศล, "การศึกษาคุณค่าข่าวการเมืองสำหรับสถานีโทรทัศน์เคเบิ้ลท้องถิ่นในจังหวัดนครราชสีมา," *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี,* ปีที่ 1, ฉบับที่ 2, หน้า 35-60, มีนาคม - เมษายน 2560.

[18] วิมลมาศ ปฐมวณิชกุล, *การจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อสร้างแนวคิดการผลิตสารคดีข่าวท้องถิ่นในการเผยแพร่ทางสื่อสังคม,* จังหวัดมหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, 2562.

[19] T. Sermsuk, "Expectation towards Cooperative Education Management of Rajamangala University of Technology Isan Thailand," *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, vol 103, pp. 374-78, 2013.

ACCEPTED